

דמ:

עין משפט
גר מצות

ז א מ"י ס"ג תולדות
שבעות תולדות:
ז ב מ"י ס"י תולדות
תולדות תולדות:
ז ג ד מ"י ס"ג תולדות
שבת תולדות כג עשרים
ל"ח ס"י שבת סעף א:
ל"א ד מ"י שש טי"ח שש
סעף ב:

תורה אור השלם

וַתִּסְמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשֶּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֶּׁבֶת
לְדֹרֹתָם בְּרִית עֲלֵיכֶם:
שְׂמִיחַ לֹא טו
2 אִישׁ אָמָּו וְאָבִיו תִּירְאוּ
וְאֵת שְׁבִתֹתֵי הַתִּסְמָרוֹ אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם: וִיקָרָא יֵשׁ 3

רַב גַּסִּים גֵּאוֹן

תוֹמֵס אֵבֶר שֶׁל תוֹמֵס
 בְּחֻמְרוֹ מֵאֵל חִיבֵינָהּ לֵבֵר
 חֻמְסֵי בֵּר וְעוֹד רֵבֵר וְזֶה
 אֵל תִּכּוֹס בְּחֵרָה יִקְרָא
 וְנֶאֱדָר שֶׁ כִּי אֵדֶל קִרְאָה
 בְּשִׁנְהַת חֹמֶת מִשְׁמִיתָ עֵלָיָה
 וְכֵן כִּי עוֹד חִיבֵינָהּ לֵבֵר
 אֵל תִּכּוֹס בְּחֵרָה יִקְרָא
 וְכֵן כִּי יִחְלָלָה וְכֵן
 שִׁשְׁיֵנִי מִסְכַּכִּים בְּיָמֵינוּ
 שֶׁל הַחֵרֶה יִבְרָאוּ הַיְּבִרֹתִים
 חִיבֵינָהּ לֵבֵר וְחֻמְסֵי
 וְזֶה אֵל (וְיִשְׁרָאוּ בְּחֵרָה)
 מִסְכַּכִּים בְּיָמֵינוּ שֶׁל
 אִמֵּר וְיִחְלָלָה וְיִשְׁרָאוּ
 אֵל שֶׁרֶשֶׁת כִּי שִׁשְׁיֵנִי
 יִבְרָאוּ וְכֵן מִסְכַּכִּים בְּחֵרָה
 (בְּחֻמְסֵי) מִסְכַּכִּים אֵל
 שֶׁל חֵרֶה הַחֵרֶה אֵל
 הַחֵרֶה, וְכֵן שֶׁל אֵשׁ
 תִּכּוֹס חֵרֶה וְזֶה אֵל
 שֶׁל חֵרֶה, וְכֵן שֶׁל
 בְּחֻמְרוֹ מֵאֵל חִיבֵינָהּ
 מִסְכַּכִּים אֵל שֶׁל חֵרֶה

רבינו חננאל

[illegible]

א) חן קי"ל כרכא עד סוף הענין הובא בל"ו בשם רבינו.

כלל גדול פרק שביעי שבת

האָ מני מונבו היא. פירש בקונטרס אצל לרנן דפליגי אמונבו לא אשכח בגמט כשזות כיווי לשעבר וכדי ישמעאל דאמר בשבועות דלמי חייב אלה על העמך לבל והקשה ה"ר אליעזר לרבינו ישמעאל דהא רבן דמונבו רבי עקיבא ור"ע מחייב בדהדיא על לשעבר בשבועות ו[פ"ג ובלשון אחר שפי'

קמ"ל מיתיבי *איהו⁶ שנגת שבועת ביטוי לשעבר שאם אמר יודע אני ששבועה זו אסורה אבל אני יודע אם חייבין עליה קרבן או לא חייב הא מני מונבו היא (לישנא אחרינא מני אילימא מונבו פשיטא השתא בכל התורה דלאו חידוש הוא אמר⁶) שנגת קרבן שמה שנגה הכא חידוש הוא לא כ"ש אלא לאו רבנן היא ותיובתא דאבי תיובתא): ואמר אביי הכל מודים בתרומה שאין חייבין עליה חומש עד שישנוג בלאו שבה הכל מודים מאן רבי יוחנן פשיטא כי אמר רבי יוחנן היכא דאיכא כרת היכא דליכא כרת לא מהו דתימא מיתה במקום כרת עומדת וכי שנג במיתה גמי ליחייב קמ"ל רבא אמר⁶ מיתה במקום כרת עומדת וחומש במקום קרבן קאי: אמר רב הונא (היה מהלך⁷ (בדרך או) כמדבר ואינו יודע אימתי שבת מונה ששה ימים ומשמר יום אחד חייא בר רב אומר משמר יום אחד ומונה ששה במאי קמיפלגי מר סבר כברייתו של עולם ומר סבר כדאם הראשון מיתיבי היה מהלך בדרך ואינו יודע אימתי שבת משמר יום אחד לשה מאי לאו מונה ששה ומשמר יום אחד לא משמר יום אחד ומונה ששה אי הכי משמר יום אחד לשה משמר יום אחד ומונה ששה מיבעי ליה ועוד תניא היה מהלך בדרך או במדבר ואינו יודע אימתי שבת מונה ששה ומשמר יום אחד תיובתא⁸ (דר' חייא) בר רב תיובתא אמר רבא בכל יום ויום עושה לו כרי פרנסתו [בר מההוא יומא] וההוא יומא לימות ד'רעביד מאתמול שתי פרנסות ודילמא מאתמול שבת הואי אלא יכל יום ויום עושה לו פרנסתו אפילו ההוא יומא וההוא יומא במאי מינכר ליה בקדושא ואבדלתא אמר רבא *אם היה מכיר *מקצת היום שיצא בו עושה מלאכה כל היום כולו פשיטא מהו דתימא כיון דשבת לא נפיק במעלי שבתא חמשה בשבתא נפיק לישתרי ליה למיעבד יומנין דמשבח שיירתא ומקרי ונפיק: הוודע נחמן אמר רבה בר אבוה תרי קראי כתיבי כתי' :ואת שבתותי תשמורו הא כיצד ושמרו אחת לשבתות הרבה ואת שבתותי תשמורו מתקיף לה רב נחמן בר יצחק אדרבה איפכא את השבת שמירה אחת לכל שבת ושבת אחת לשבתות הרבה: הוודע שהיא שבת: מא'

שלא לפקוד נפש: בקדושה ואבדלנות. לזכרון בעלתא שיהא לו שם יום חלוק משאר ימים וזו מקום יום שיאל בו. לא שזכר איהו יום בשבת היה אלא זכור שהיום יום שלישי לניצחתי או לניצחתי עושה מלאכה כל יום ח' וכן לעולם ודאי זהו יום שיאל בו וקיים ליה דבשבת לא כמעלי שבתא נמי לא נפיק. דאין דרך לנאת מפני כבוד השבת ועל כן כל יום ח' ונ' ליל מנא הני מילי. שם מחלל בשבתות הרבה וחייב אחת על כולן ויש מחללן וחייב על כל בני ישראל את השבת שבתא אחת לשבתות הרבה ואם שבתות שמעיר על שבת שבת חשיב משמע שאינו מקפיד אלא על האחת והבא כמיא את שבתות אכולתו קפיד אלא הא שבת עיקר שבת דחדא שגגה היא והאי בשוכה שהיום שבת אבל יודע עיקר שבת ידיעה להלן: איפסא מספכר. ושמו בני ישראל את השבת משמע שמירה אחת לשבת אחת מזהיר אלא על שמירה אחת. וזין רב נחמן וזין רב נחמן בר יצחק לא פליגי אלא במשמעותא מאי

מסורת הש"ס

(א) שבעות סו: [פ"ט היטב],
(ב) [שמי חיות הללו ליתא
בה"פ ויהא"ש והרמב"ם
וכבוד וישי"ע, ג] (ז"ל דח"א),
(ד) ק"א לעבד, (ה) ג"א פהם,
(ו) ויקרא ה, ו) רש"ל וישי"ע
ומהר"ם וי"ב בתי,

הגהות הב"ח

(ב) נח' אחר מונבד שגגת
קרנן: (ג) דש"י ד"ה הא מני
ימי' יש גורס הא מני
אילימא מינו פשיטא
השתא נכל התורה דלאו
חידוש הוא אחר מינו:
(ד) תוס' ד"ה הא מני ימי'
אפי' דעמלול שגגת לאו
נמי הויא שגגה: (ה) בא"ד
רבינו שמואל שטייב להר"א
דלרבנן דשגגת:

גליון הש"ס

נבדל יבא אסר ביתה
במקום בית עי נרים
רפ"ו דלרומים:

רבינו חננאל (המשנה)

[illegible]